

Helena Kovanicová S Příbuznými A Přáteli V Krkonoších

Fotka byla pořízena v Krkonoších ve 30. letech. Zleva jsou na ní Oskar Laufer, Hana Lebenhartová, já, moje sestřenice Helena Vohryzková, vpředu je syn Taussigových z Rokycan, napravo moje maminka Olga Munková (rozená Náchodová). Na téhle fotce mi může být asi dvanáct let. Stojíme před chatou Petrovkou neboli Peterbaude, kam jsme si vyšli na procházku.

Oskar Laufer byl syn našeho rodinného doktora a otcova příbuzného dr. Laufera. Byl s námi ve Špindlerově Mlýně jen jednou, když jel jeho otec do Vídně na operaci štítné žlázy.

Hana Lebenhartová byla příbuzná Lustigových, kteří měli v Brandýse továrnu s likéry. Byla o rok starší než já. V Brandýse jsem k ní chodívala, měli velkou jednopodlažní vilu v zahradě, které se říkalo "planta". Hana byla opravdu moc fajn. Potkaly jsme se znovu v Terezíně, ale ona tam pak zemřela.

Ve Špindlerově Mlýně jsme se setkali s Taussigovými, což byla rodina z Rokycan. Je možné, že byli příbuznými nebo přáteli Lustigových.

Tehdy jsme všichni nosili vycházkové hole a kdykoliv jsme došli na nějakou chatu, dostali jsme tam malý odznáček, který jsme si připevnili na hůl. Každá chata měla svůj vlastní odznak. Takže jsme na každé procházce "lovili" odznaky a pak jsme porovnávali, kdo jich má na holi nejvíc.

Když jsme byli ve Špindlerově Mlýně poprvé, bylo mi asi osm. Nejdřív jsme bydleli v hotelu Belveder, ale pak jsme každý rok zůstávali v Hotelu Esplanade. Majitelé toho hotelu Blechovi nás už znali a dopředu nám vždycky sami volali, že už máme pokoje zarezervované a jestli přijedeme. Jezdívají jsme tam asi až do mých třinácti nebo čtrnácti let.

Protože tatínek rád chodil, dělali jsme každý den velké výlety po okolí. Chodili jsme třeba kolem Bílého Labe, kde byla spousta vodopádů a také bouda „U Bílého Labe“. Tatínek nám jeden rok u

Dívčí lávky, která byla v údolí pod Špindlerovým mlýnem, postavil na Labi takový malý dřevěný mlýnek, který se točil, jak ho voda poháněla. Když jsme tam přijeli napřesrok, měli jsme velkou radost, protože ten mlýnek tam vydržel! Pamatuju se, že v obchodě u mostu dole ve Špindlerově mlýně prodávali broskve, ale protože byly příliš drahé, maminka nám vždycky koupila každému jeden kus.